

Heti levél

(Részlet)

Legutóbb átutaztam Budapesten. Gyönyörű volt ez az ifjú város a januári reggel fehér tündöklésében. Ezer és ezer kereszt villogott a téli napfényben, az óriási aranyos kupolák rózsaszín ködbe burkolódtak, és a térhódító, kemény és hatalmas magyar szó diadalmas tengerzúgásként csapkodta a házak falait. Mámoros gyönyörrel jártam az utcák során. Köröttem ismert rendben haladtak el a város jól ismert típusai, s nagyban forrt már a politika erjedő mustja is. A hirdetőablakon nagy betűs meghívók kiáltottak rám, s a jogászvilág szokottnál elevenebb vitatkozása is rendkívüli dolgokat jelentett. Csupa tetterő, érdeklődés és várankozás vett körül. S én mégis elvonultam a tömegetől, elkalandoztam ismeretlen kőpalotaszegélyes utakon...

(*Bácskai Hírlap*, 1905, január 29. – *Á*, 50. old.)